

اتاق آبی:

اتاقی با نور آبی با فرکانسی تعیین شده ونمادی برای چاکرای پنجم (گلو،تیروئید) ناحیه ای که در آن صدا به شکل ارتعاشی با واژه ها سبب ارتباط مان می شود.وقتی قرارشد سلف پرتره ای در این اتاق داشته باشم،ناخوداگاه توجهم به دست چپم جلب شد .این روزها بدلیل پارگی تاندون شانه ،درد شدیدی را در سمت چپ بدنم تا کنار قلبم تجربه میکنم .با وجود تزریق prp،همچنان محدودیت حرکت و درد چنان است که گاه از حد تحملم بیشتر می شود وفشار زیادی را در قفسه سینه احساس میکنم .تابش نور آبی بر دستم،سایه ای مبهم ،ناقص ونقشی نا واضح با حاشیه ای لرزان را تصویر کرده که برایم بیانگر تردیدهای این روزهایم است وعقربه های ساعتی که زیر نور آبی می درخشند تا هشدار بر گذر زمان باشند.دردی که ناشی از یک روند طبیعی گذر عمر حادث میشود و من با وجود آنکه نمیخواهم آنها را باور کنم اما هشدار ست برای از دست دادن ها...از دست دادن روزهای جوانی و شادابی و سلامت،از دست دادن روزهای خوش در کنارهم بودن ها و دلتنگی ...شاید بیشترین حس قرن اخیر همین حس دلتنگی باشد.

وقتی در اتاق آبی بودم لحظه ای خود را در ژرفای اقیانوس آبی و آرامی تصور کردم .زیر نور ملایمی که از لایه های بالای آب ساطع میشود و مرا در برمی گیرد .در جریان ملایم آبی رنگ غوطه ور میشوم و با آن یکی میشوم تا تسکینی بر دردها و دلتنگی هایم باشد.

رویا رضانی

Blue Room:

A room with blue light at a specific frequency, symbolizing the fifth chakra (throat, thyroid), the area where sound vibrates with words to connect us. When I was supposed to take a self-portrait in this room, my attention was suddenly drawn to my left hand. These days, due to a torn shoulder tendon, I am experiencing severe pain on the left side of my body, right next to my heart. Despite the PRP injection, the movement is still limited and the pain is so severe that sometimes it becomes unbearable and I feel a lot of pressure in my chest. The blue light shining on my hand has depicted a vague, incomplete shadow and an unclear pattern with a trembling edge that expresses to me the doubts of these days and the hands of the clock that shine under the blue light to be a warning about the passage of time. The pain that comes from a natural process of life and although I don't want to believe it, it is a warning about losses... Loss of days of youth and freshness and health, loss of happy days of being together and longing... Perhaps the most common feeling of the last century is this feeling of longing.

When I was in the blue room, I imagined myself for a moment in the depths of the blue and calm ocean. Under the soft light that emanates from the upper layers of the water and surrounds me. I immerse myself in the gentle blue flow and become one with it to relieve my pain and longing.

Roya Ramezani